WEEKBLAD

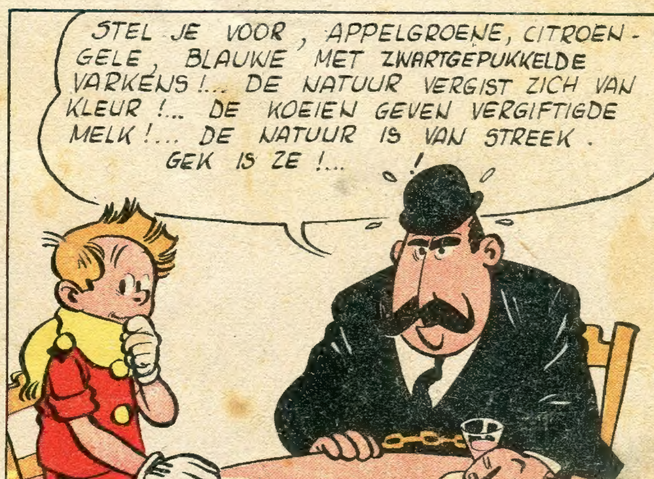
BELGIE: 4 frank per nummer.

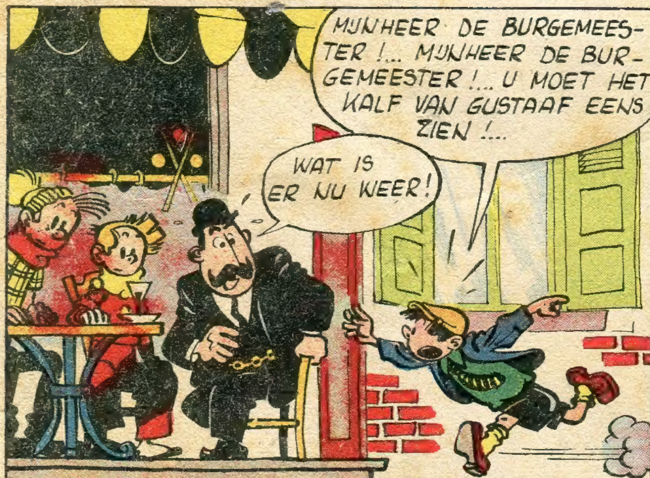

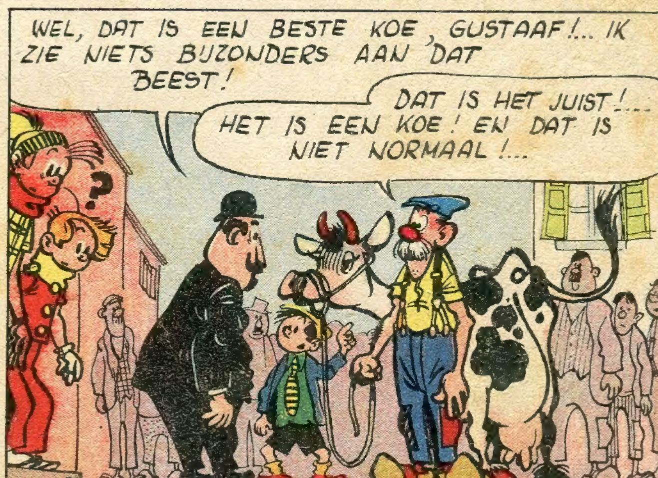
ROBBEDOES

12e JAARGANG. — Nr. 557. — 30 NOVEMBER 1950. — 24 BLZ.

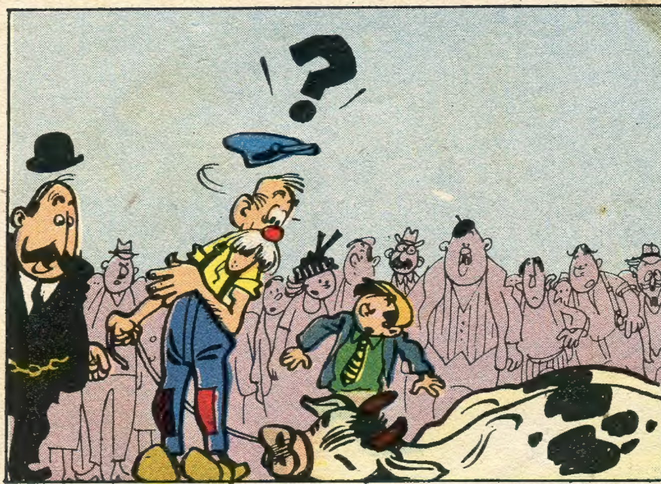

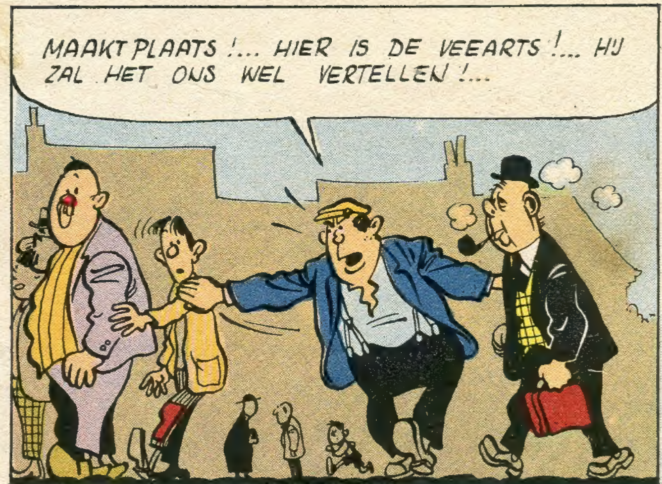

!?

MAAKT PLAATS !... HIER IS DE VEEARTS !... HIJ ZAL HET ONS WEL VERTELLEN !...

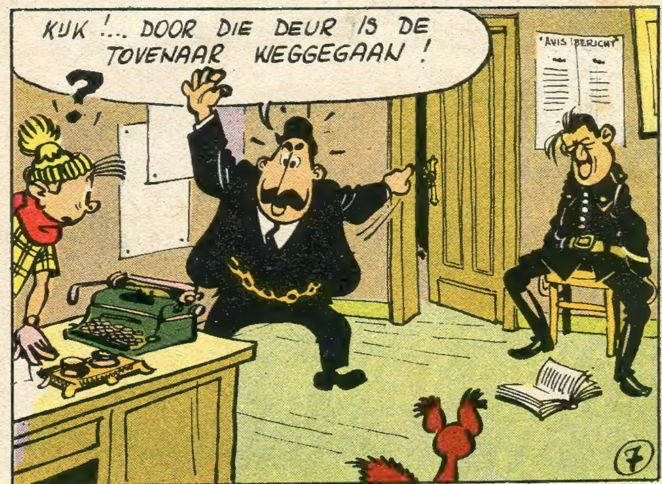

ER BESTAAT NIET DE MINSTE TWIJFEL !... DAT BEEST IS GE-STORVEN VAN OUDERDOM !
!

MIJNHEER DE BURGEMEESTER ! HEEL UW GEMEENTEPER-SONEEL IS DOOD !

IK WILDE HET KLEINE BUREAU VAN DE TWEEDE VERDIEPING BEHAN-GEN... TOEN IK BINNENKWAM, LAGEN ZE ALLEMAAL OP DE GROND !

EEN MOORDAANSLAG IN ROMMELGEM, DAT IS NIET MOGELIJK !

HET IS IN ORDE, MIJNHEER DE BURGEMEESTER. UW MEDEWERKERS SLAPEN ALLEEN MAAR
STA OP, LUIERIK !...

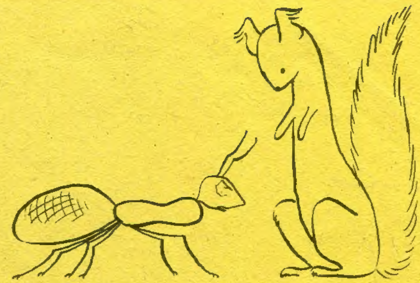

KIJK !... DOOR DIE DEUR IS DE TOVENAAR WEGGEGAAN !
AVIS BERICHT
?

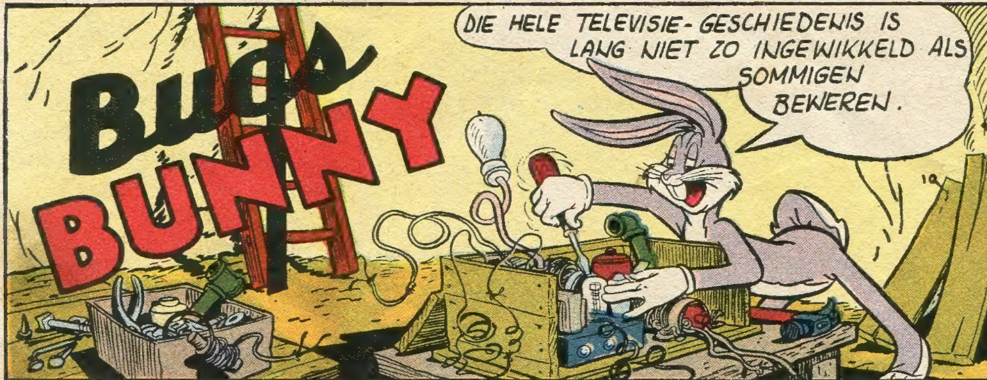
Vandaag zullen wij het eens over de mieren hebben. Mieren zijn zonderlinge diertjes en worden niet graag in hun werk gestoord. Dat heeft La Fontaine ons zo dikwijls in zijn fabels verteld.

Het is precies of de mieren in de zomer op de vacantiegangers zitten te wachten. Een pic-nic in het bos vinden zij iets heerlijks. Nauwelijks heeft moeder het deksel van het jampotje gedraaid of de mieren komen op bezoek. Zij overrompelen het helderwitte tafellaken en vader staat al ergens op een veilige afstand over zijn been te wrijven.

Maar als je nu eens precies wil weten tot wat de zwarte, tropische mieren in staat zijn, dan moet je beslist « Zwarte mieren op het oorlogspad » eens lezen.

Dan weet je meteen wat een goed gedrild leger is en welke verschrikkelijke verwoestingen die kleine zesvoetertjes kunnen aanrichten !

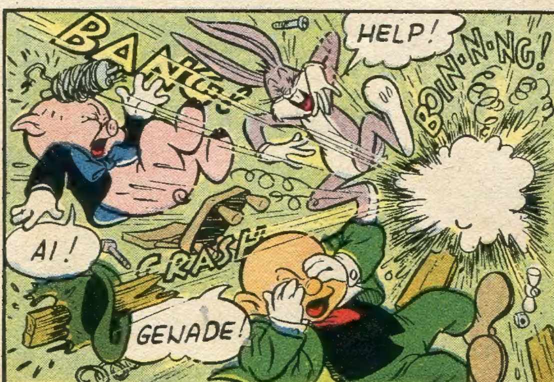

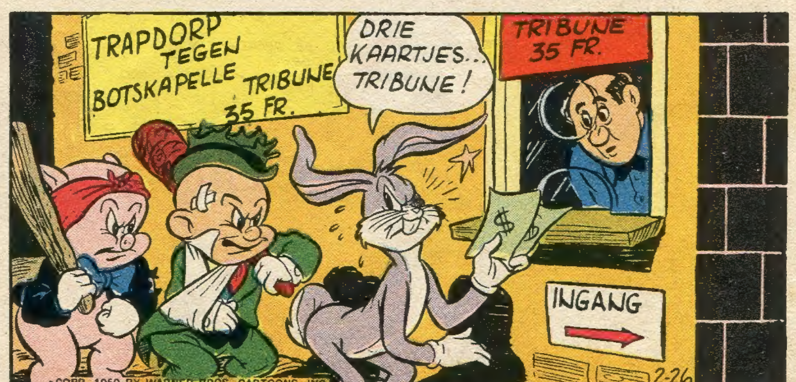

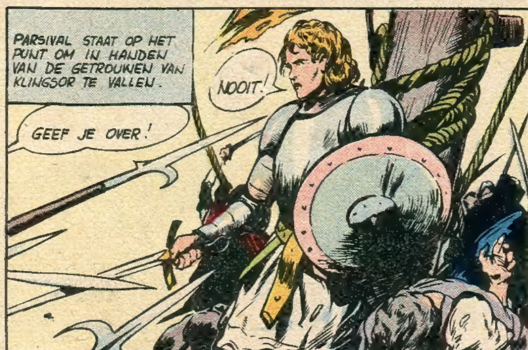

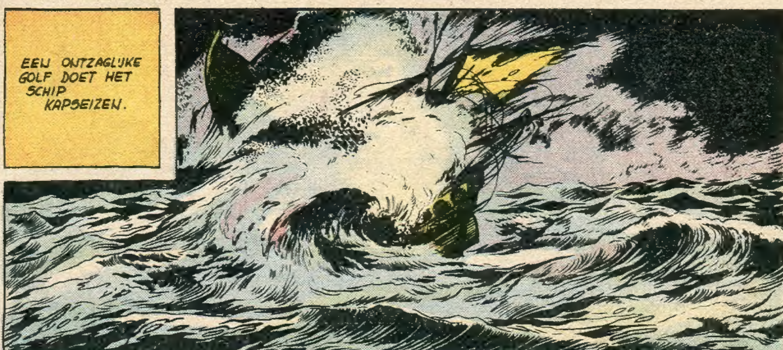

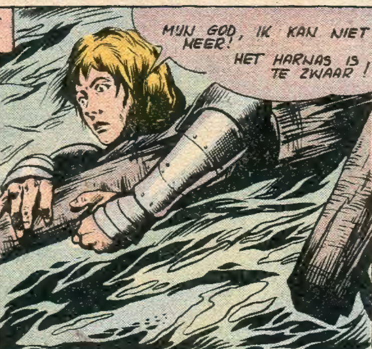

Ridder Parsival

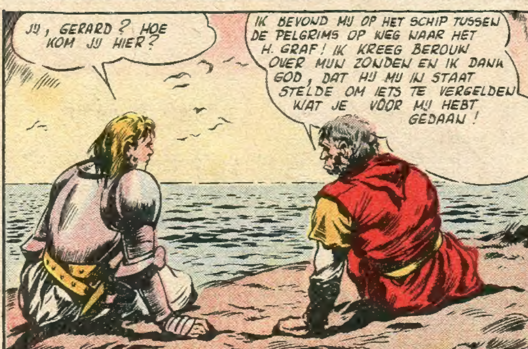

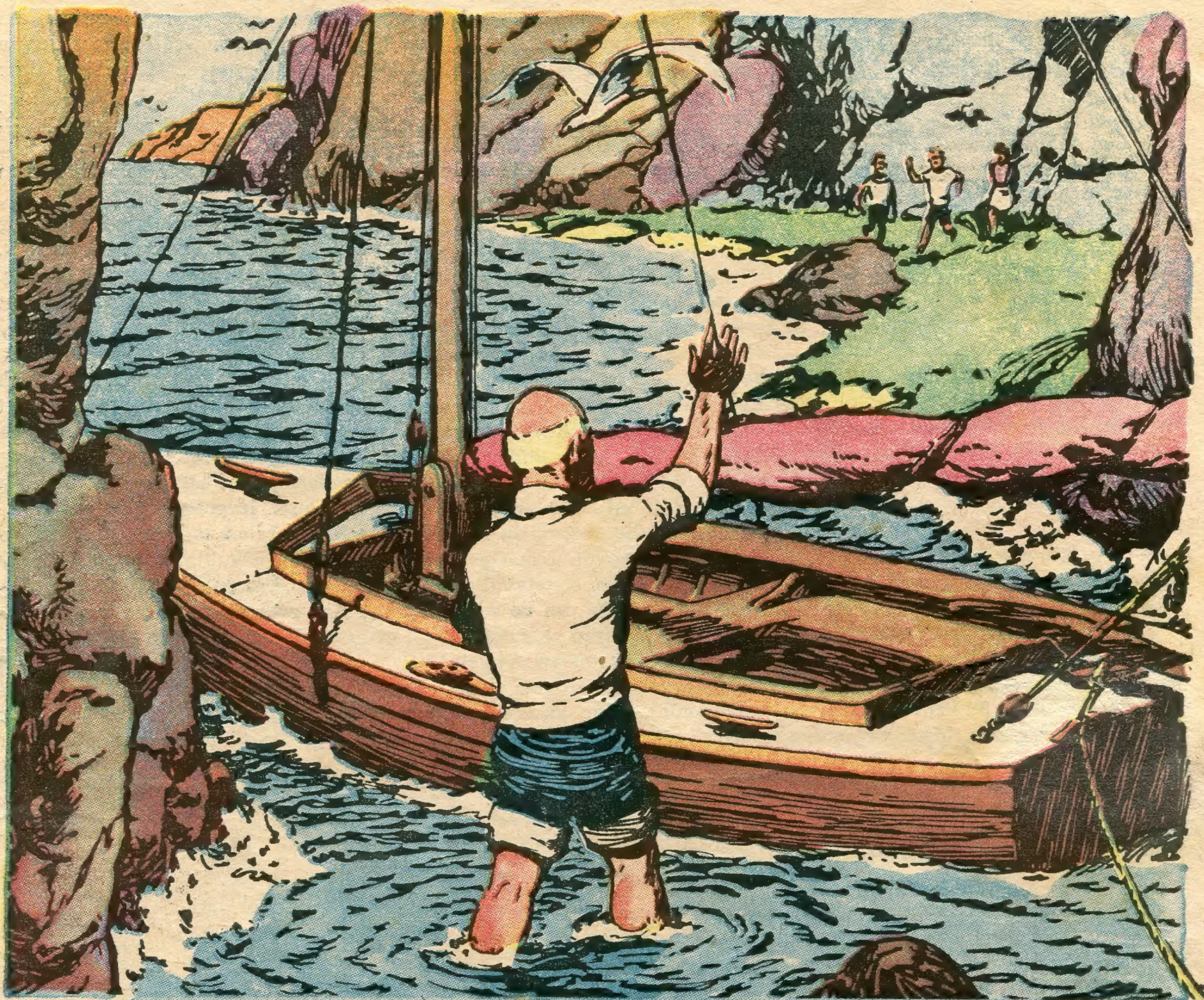

Het Geheimzinnige eiland

(13)

KORTE SAMENVATTING. — Jack, z'n zusje Lucy-Ann en zijn papegaai Kiki, brengen hun laatste vacantiedagen door bij hun vriendjes Philip en Dinah Mannering, die bij hun oom en tante, Mr. en Mrs. Sullivan, wonen in een oud, tot puin vervallen kasteel bij de zee. De jongens nemen hun intrek in de torenkamer en maken zich vrolijk over Jo-Jo, de negerknecht, die 's nachts « dingen » ziet ronddwalen op zee. De jongens betrappen de neger, die van een nachtelijk tochtje op zee terugkomt. Ze worden goede vriendjes met een man, die in een hut aan de zee zijn intrek heeft genomen. Met hem maken ze een tochtje op zee...

Kiki schaterde van het lachen, vloog omhoog en zat een paar zeemeeuwen achterna. Hij riep hen toe, dat ze hun zakdoeken moesten gebruiken. Daarna gaf hij een hartverscheurende kreet, waar de vogels in doodsangst voor vluchtten. Toen kwam hij weer zelfvoldaan op zijn plaatsje boven op het zeil zitten. Hij had er plezier in om sensatie te verwekken, of het nu bij mensen of dieren was, dat bleef hem gelijk.

— Ik kan het Geheimzinnige Eiland nog niet zien, zei Jack, die strak voor zich uit zat te staren. Aan welke kant ligt het, Bill ? Het is net of ik niet meer weet, welke kant wij uitgaan, nu we eenmaal op het water zijn.

— Daarginds, wees Bill.

De kinderen volgden zijn vinger, maar ze zagen niets En toch was het opwindend, dat het gevaarlijke eiland, zoals Jo-Jo het noemde, dichter en dichter bij kwam.

De zeilboot kwam snel vooruit en de wind werd kouder naarmate zij verder in zee kwamen. Het haar van de meisjes waaide omhoog of door hun gezicht. Bill slaakte een uitroep van woede toen de wind zijn sigaret uit zijn vingers blies en wegwaaide.

— Als Kiki nu ergens voor deugde, zou hij mijn sigaret terug kunnen halen, zei Bill een oogje knippend tegen de papegaai.

— Arme Kiki, zei de papegaai bedroefd met zijn hoofd schuddend. Arme ouwe Kiki ! Wat een jammer, wat een jammer, wat...

Jack dreigde hem met een stuk schelp en hij hield met een schaterbui op.

Bill probeerde een andere sigaret op te steken, wat erg moeilijk ging in de wind.

Na een poosje gaf Jack plotseling een gil.

— Kijk ! Daar is land ! Is dat het Geheimzinnige Eiland niet ? Dat moet het zijn.

Ze keken allemaal aandachtig. Uit

de hittenevel dook land op, daar was geen twijfel aan.

— Ja, dat is het eiland, zei Bill met veel belangstelling. Wat is het groot!

De boot dreef er dichter naar toe. Het eiland werd duidelijker en de kinderen konden zien, hoe rotsachtig en heuvelachtig het was. Er omheen was een voortdurend gekolk van water. De branding en het schuim spatten hoog in de lucht en de kinderen zagen hier en daar rotspunten uit de zee opsteken.

Ze gingen er nog dichter bij. Het water was nu ruw en wild. Lucy-Ann begon groenachtig bleek te worden. Zij was de enige, die geen geboren zeeman bleek te zijn. Maar ze hield dapper haar mond en weldra ging het gevoel van zeeziek zijn wat over.

— Nu kunnen jullie de brede kring rotsen zien, die rond het eiland loopt, zei Bill Smugs.

— Wat zijn ze woest. Ik denk, dat [illegible] ge boot schipbreuk g[illegible]ben. Wij zullen er [illegible]en kijken of we er- [illegible] zien. Maar we gaan er niet dichter bij. Jullie hoeven het mij niet meer te vragen.

De « Albatros » was nu in zeer woelig water terecht gekomen en de arme Lucy-Ann werd weer misselijk.

— Eet een droog biscuitje, Lucy-Ann, zei Bill Smugs, die haar gezichtje zag. Knabbel erop, dat doet het akelige gevoel ophouden.

Dat was zo. Lucy-Ann knabbelde dankbaar aan haar biscuitje en kon al gauw weer belang in de tocht stellen. Het Geheimzinnige Eiland deed zijn naam eer aan. Het was een verlaten woest land, voor zover de kinderen het konden zien. Het scheen van puntige rotsen gemaakt te zijn, die midden op het eiland tot hoge heuvels opgestapeld waren. Hier en daar groeiden een paar schrale bomen en op sommige plaatsen schemerde groen gras. De rotsen hadden een eigenaardige rode kleur aan de kant van de zee, maar overal elders waren ze zwart.

— Er zijn ontelbare vogels, net als ik gedacht had, zei Jack, die opgewonden door zijn verrekijker staarde. Kijk eens, Bill!

Maar Bill wilde het stuur niet loslaten. Het was gevaarlijk om vlak bij de kring rotsen te zeilen in zo'n woelige zee. Hij knikte naar Jack.

— Ik geloof je, mijn jongen, zei hij. Herken je ook vogels?

Jack raffelde een hele rij namen af.

— Bill, er zijn duizenden en nog eens duizenden vogels! riep hij. O, laat ons toch naar dat eiland gaan. Zoek een weg om door deze kring rotsen heen te komen. Asjeblief, Bill!

— Nee, zei Bill vastberaden. Ik heb vanaf het begin nee gezegd. Het zou gevaarlijk zijn om naar het eiland te gaan. Zelfs als wij de weg kenden, en ik ken de weg niet. Ik kan onze levens niet in de weegschaal stellen om een paar vogels te zien. Je kunt iedere dag vogels zien op Craggy-Tops.

De zeilboot laveerde om het eiland. Ze bleef op een eerbiedige afstand van de kring rotsen, waar de golven voortdurend op kapot spatten, zodat het schuim omhoog vloog. De kinderen keken er naar

Jack staarde opgewonden door zijn verrekijker.

en zagen hoe ze over de verraderlijke rotsen bruisten en een geluid veroorzaakten, dat nooit ophield. Het was verrukkelijk ! De kinderen hadden het liefst gejuicht.

Jack kon het eiland heel duidelijk zien door zijn kijker. Hij hield de lenzen vlak tegen zijn ogen en keek met ingehouden adem naar de honderden vogels, die hij zag zitten en die rondvlogen. Philip klopte op zijn arm.

— Laat een ander ook eens kijken, zei hij. Geef mij de kijker.

Jack deed het niet graag, want hij was bang, dat hij een grote alk zou missen, maar tenslotte gaf hij de kijker toch aan Philip. Philip stelde niet zoveel belang in vogels... hij liet zijn blik langs de kust van het eiland glijden en slaakte toen een uitroep.

— Nee maar, daar zijn nog huizen of zo iets op het eiland. Daar wonen nu toch zeker geen mensen meer in ?

— Natuurlijk niet, zei Bill Smugs. Dit eiland is al eeuwen verlaten. Ik kan niet begrijpen, waarom er ooit iemand op geleefd heeft. Het kan niet bebouwd worden en voor vissers is het ook niet geschikt. Het is een onmogelijke, verlaten plaats.

— Ik vermoed, dat het enkel maar bouwvallen zijn, die ik zie, zei Philip. Ik kan het niet goed onderscheiden.

— Loopt er niemand rond ? Niet een van Jo-Jo's dingen ? vroeg Dinah met een lach.

— Neen, niemand, zei Philip. Willen jullie ook eens door de kijker zien, Dinah en Lucy-Ann ? Ik verwonder mij niet, dat dit eiland het Geheimzinnige Eiland genoemd wordt. Het is inderdaad een sombere aanblik. Geen enkel levend wezen, behalve de vogels.

De meisjes keken om beurten door de kijker. Zij vonden het griezelig om naar het eiland te kijken. Het was lelijk en kaal en het zag er buitengewoon verlaten uit.

De boot zeilde rond het eiland op een behoorlijke afstand van de rotsen. De enige plaats, waar mischien een ingang kon zijn, was in het Westen. Daar was het water niet zo wild meer, maar de branding spatte nog altijd op, hoewel de kinderen geen rotsen meer aan de oppervlakte zagen. De branding werd door de golven op de rotsen in de buurt geworpen.

— Ik wed er om, dat dit de enige ingang van het eiland is, zei Jack.

— We proberen toch niet om er door te komen, zei Bill Smugs ineens. Ik vaar nu terug naar kalmer water. Dan strijken we het zeil en eten onze boterhammen op. Ik laat de boot zachtjes dobberen inplaats van ons zo heen en weer te laten schudden als nu. Die arme Lucy-Ann ziet al weer groen.

Jack nam de verrekijker weer terug en gaf plotseling zo'n schreeuw, dat Dinah bijna over boord viel en Kiki van het zeil fladderde.

— Wat is er ? vroeg Bill Smugs verschrikt.

— Een grote alk ! schreeuwde Jack buiten zichzelf.

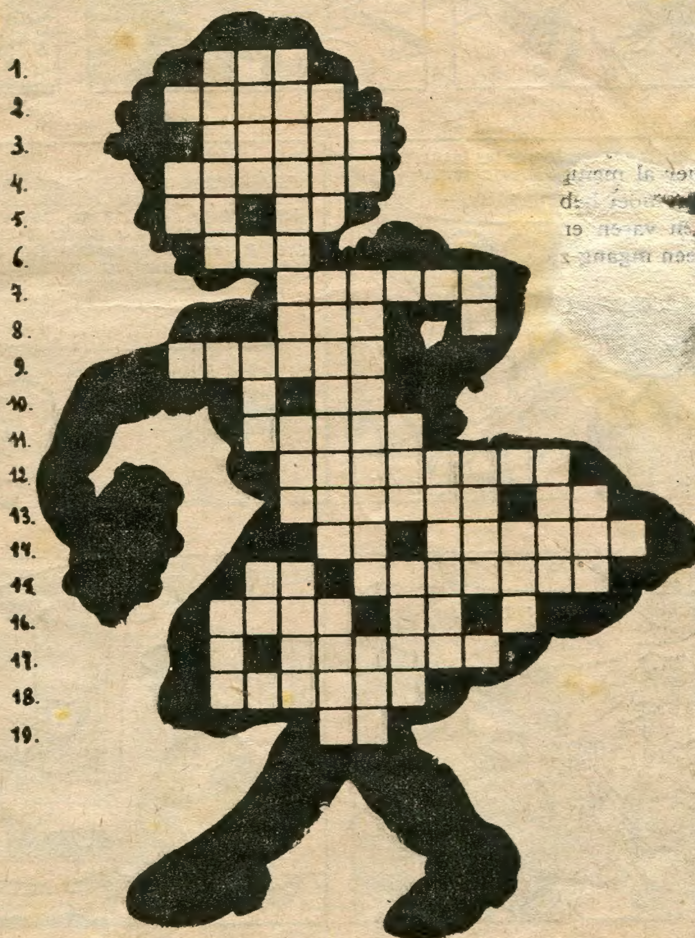
Hij drukte de kijker vast tegen zijn ogen.

— Het is, het is... een geweldige vogel, met kleine vleugels vlak tegen zijn lijf en een grote snavel, als een scheermes. Het is een grote alk.

Bill gaf het roer een ogenblik over aan Jack en zette de kijker tegen zijn ogen. Maar hij kon de grote alk niet zien.

(Wordt vervolgd.)

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Loofboom, olm. — 2 : Soort kleine rozijn. — 3 : Schande. — 4 : Pauselijke vergunning. — 5 : Muzieknoot. - Afk. van Milligram. — 6 : Ik (Latijn). — 7 : Bericht. — 8 : Trechter van netwerk in een visfuik. — 9 : Voortdurend. — 10 : Vorm van eten. — 11 : Groot wijnglas. — 12 : Persoon door het gemeentebestuur aangesteld om iets bekend te maken. — 13 : Soort lakverf. - Laag water. — 14 : Afk. van Noordoost. - Maatlatje bij het opspijkeren der panlatten op een dak gebruikt. — 15 : Lengtemaat. - Het springen of barsten van diamanten gedurende de bewerking. — 16 : Haarloos. - Verkorte meisjesnaam. — 17 : Titel voor de keizer van Japan. — 18 : Beenhouwer. — 19 : Uitroep van pijn.

VERTIKAAL

1 : Vorm van zijn. — 2 : Spot. - Zoen. — 3 : Zwemvogel. - Huldebewijs. - Afk. van En andere. — 4 : Longontsteking. - Wilde haver. - Schaapkameel. — 5 : Afstammeling. - Water door dijken insluiten. - Verbond. — 6 : Twee medeklinkers. - Likdoorn, - Rolsteen. — 7 : Cylinder. - Zonderling. — 8 : Langs alle zijden door water ingesloten land. — 9 : Luchtband. — 10 : Bezittelijk voornaamwoord (vorm van uw). — 11 : Plaats waar het vlas te weken wordt gelegd. — 12 : Hoge vismand.

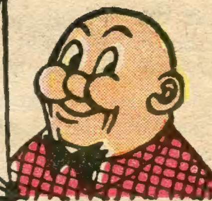
OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Padvinder, Kub. — 2 : Ha, Noen. — 3 : Op, Gezant. — 4 : Edel. — 5 : Lel, Ar. — 6 : He, Ah. — 7 : Opa, Ia. — 8 : Ring, Em. — 9 : Do. — 10 : Gene. — 11 : Emir, Pa. — 12 : Iets, Ramenas. — 13 : Gems, Serenade.

Vertikaal. — 1 : Phosphoor, Ge. — 2 : Aap, Epidemie. — 3 : Anoniem. — 4 : Erts. — 7 : Re. — 8 : Engel, Ar. — 9 : Roede, Me. — 10 : Ezel, En. — 11 : Knal, Na. — 12 : Aaien, Pad. — 13 : Boterham, Oase.

de BAARD en de KALE

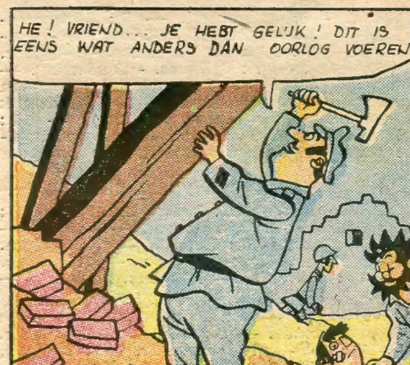

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

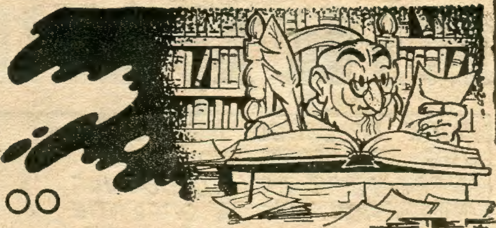

SNUFFELTJE VERTELT...

Wie of wat is een Dobberman-pincher ?
Waarom is Piet Kwabbernoot dol op parachutisten ?
Wie sprong er met twee parasols uit het venster ?
Kennen jullie de eerste valschermspringer ?
Wie kent het verschil tussen een parachute (allerlaatste model) en... Sjarel de Zetter ? ?

Op al deze vragen geeft Snuffeltje een afdoend antwoord :

EEN DOBBERMAN-PINCHER...

Dat is een heel bekende hond. **ZWARTE PANTER** uit **Tienen.** Dat weet je wel, want je zou er graag zo eentje hebben ! Wel, hier heb je zijn karakteristieke eigenschappen.

Het is een hond van middelmatige hoogte, gespierd en krachtig gebouwd, maar lenig ! Zijn houding is fier en rechtop. Zijn uiterlijk verraadt uithoudingsvermogen, maar tevens snelheid. Zijn aard is vurig, levendig en vastberaden ! Ziet eens wat al « hondse » deugden ! Ik hoop, dat onze tekenaar er een prachtexemplaar bij zal zetten, zodat verdere beschrijving van romp, snuit en poten overbodig zijn ! Enkele bizonderheden nog. Het hoofd is langwerpig en de lippen sluiten nauwkeurig op elkaar. Het gebit is normaal en krachtig ontwikkeld. Het oog donkerbruin, vrijwel rond en heeft een verstandige, zeer wilskrachtige uitdrukking. De neus is zwart en de oren zijn hoog aangezet. Ze worden « gecoupeerd » dus afgesneden. De mensen hebben nu eenmaal van die gekke en barbaarse ideeën ! Zo kom je ook geschoren honden tegen... met een jasje aan voor de kou ! Maar laten wij zèlf ons haar niet knippen om daarna... een hoed op te zetten ?

De romp is kort, de hals lang. Een Dobbermanpincher is kortbehaard. Hij is werkelijk dé ideale huishond : trouw, onbevreesd en moedig. Hij heeft een aangeboren scherpte en schranderheid, zodat hij zeer gemakkelijk af te richten is. Het is ook een uitstekende waakhond en begeleider. Nu kan ik je echter niet zeggen, wat... de prijs is van zo'n prachthond.

DE UITVINDER VAN DE PARACHUTE ! !

Wie zou die niet willen kennen **MATHG TONGA** uit **Edegem !** Piet Kwabbernoot is enthousiast, als hij... de mars der parachutisten hoort ! Hij kan die al helemaal meefluiten ! ! Zijn geestdrift zou sterk verminderen, als hij te horen kreeg, dat een sprong met een parachute, zelfs al kom je behouden op ons aardrijk neer, gelijk staat met een sprong (of liever val !) van een hoogte van ongeveer 2,70 meter ! !

Wie is nu de eerste rockeloze kerel geweest, die van dit springtuig gebruik maakte ? Niemand kan het bepaald zeggen. De oudste parachute, die in de boeken vermeld staat, is die van Fausti Veranzio uit Venetië. Niet dat hij er ooit mee de diepte in sprong, dat niet !... Maar hij tekende het oudst bekende plan van zo'n springtuig. Dat is toch ook al iets ! Dit plan dateert van... 1617, is dus meer dan driehonderd jaar oud ! Er staat bij vermeld dat er proeven mee genomen zijn. Door wie ? Dat vertelt de geschiedenis niet !

Meer dan anderhalve eeuw scheen de idee « parachute » dood en begraven. Wat nut had zo'n ding in die tijd ook ? Maar in 1783 sprong ineens de natuurkundige Sébastian Lenormand uit het venster van een eerste verdieping met... in elke hand een parasol ! Hoe hij beneden kwam wordt nergens verteld, maar dàt hij er kwam, mag je gerust van mij aannemen !... Het moet hem zelfs goed bekomen zijn, want hij herhaalde verschillende keren zijn experiment, om die parasols te verbeteren. Een zekere Blanchard herhaalde voor de verbaasde ogen der Parijzenaars dezelfde toeren...

Jacques Garnerin, die in zijn tijd door de Oostenrijkers gevangen genomen werd, trachtte — evenwel zonder resultaat, — al « valschermspringend » uit de gevangenis te ontsnappen. Toen hij weer op vrije voeten was, hernieuwde hij zijn proeven en deze Garnerin zou nu voor het eerst een èchte parachute gebruikt hebben ! Hij steeg met een ballon op, die voorzien was van een valscherm. Op duizend meter hoogte sneed hij koelbloedig het touw, dat parachute en ballon verbond, door en... daar stortte hij in de diepte ! Toen ontplooide zich ineens het valscherm. De Parijzenaars hadden voor niets hun hart vastgehouden, want Garnerin kwam heelhuids op de begane grond terecht.

Later herhaalde hij nog meermalen zijn sprong om zijn parachute te verbeteren. Wat een moedige kerel ! Ik zou het vast en zeker NIET gedurfd hebben ! En jullie ?...

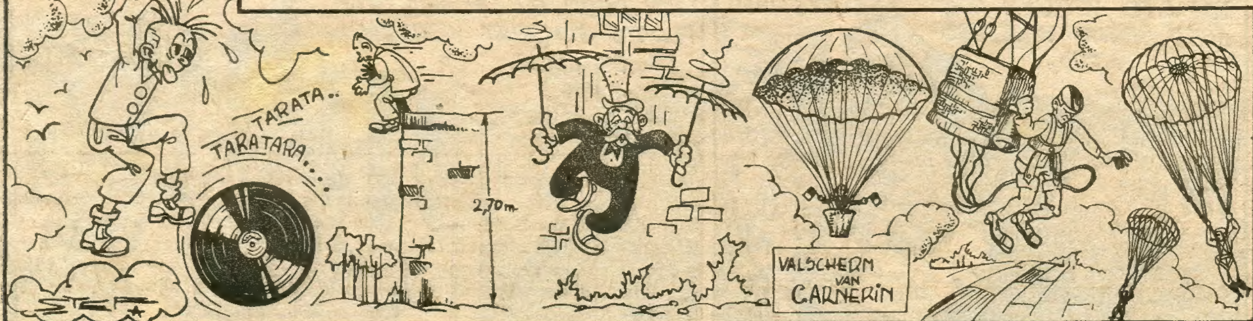
Sindsdien is de parachute maar weinig meer van aanzien veranderd. Die van Garnerin bestond uit lange repen natuurzijde (taffetas). Doordat Garnerin geen opening middenin zijn valscherm gelaten had, maakte de mand, waar hij inzat, geweldige buitelingen ! Later zorgde een kleine opening voor het doorlaten van een zekere hoeveelheid lucht, zodat de druk onder het scherm naar believen kon geregeld worden.

En nu zijn er, naar het schijnt, valschermen, die absoluut betrouwbaar openplooien... even onfeilbaar als Sjarel de Zetter op mijn papiertjes afkomt !

Tot volgende week dus !

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN ! !

Je trouwe vriend,
SNUFFELTJE.

Allerhand uit Wolga-land !

Onze rakkers zullen het al begrepen hebben ! In deze bijdrage gaan we iets vertellen over Russische vliegtuigen. In het algemeen is hierover weinig bekend. De Russische autoriteiten schijnen niet geneigd, veel over hun luchtvaart-aktiviteit en hun vliegtuigen te praten. Veel van wat hierover geschreven wordt, berust dan ook op gissingen en is niet steeds honderd procent betrouwbaar. In aansluiting bij de reeks maatschetsen van Russische vliegtuigen, die we enkele maanden geleden gaven, willen we over deze toestellen een en ander vertellen.

We behandelen de vliegtuigen in alfabetische volgorde.

ILYUSHIN IL 2. — Dit vliegtuig noemt men soms ook (ten onrechte) de « Stormovik ». Dit woord betekent namelijk « Aanvalsvliegtuig ». Het is dus de benaming voor een bepaalde **klasse** van vliegtuigen en niet speciaal voor de IL 2. - De IL 2 is een eenmotorige laagdekker met intrekbaar onderstel Er bestaat een eenpersoons en tweepersoons uitvoering van. Het toestel werd in zeer groten getale gebruikt tijdens de oorlog in Rusland. De tweepersoons-uitvoering noemt men soms verkeerd de IL 3. Bij deze versie is er behalve de piloot nog een schutter aan boord. In deze vorm is het toestel nog steeds in dienst bij de Russische, Tsjechische en Poolse luchtmacht. - De volgende cijfers hebben betrekking op de tweepersoons-uitvoering : Spanwijdte 14,58 m. ; lengte 11,60 m. ; totaal gewicht 3650 Kgr. ; maximum snelheid 448 Km.-u.

ILYUSHIN IL 10. — Dit tweepersoons aanvalsvliegtuig is waarschijnlijk een ontwikkeling van de hierboven beschreven IL 2 in de tweepersoons-uitvoering. Het is een geheel metalen vliegtuig. Slechts de roervlakken zijn met doek bekleed. Het vliegtuig heeft een intrekbaar onderstel en is uitgerust met een 1800 P. K. sterke VK. 107 of 2000 P. K. sterke AM-42 motor. Piloot en boordschutter zitten in de afgedekte cockpit rug tegen rug. De bewapening verandert alnaargelang de dienst, waarvoor het toestel ingezet wordt. - Spanwijdte 14,60 m. Lengte 11,95 m. Max. snelheid 450 Km.-u. Kruissnelheid 340 Km.-u.

ILYUSHIN IL-12. — Tweemotorig transportvliegtuig, dat uitwendig wel enigszins aan de bekende DC. 3 doet denken. Het prototype dateert reeds van 1946. De bedoeling, die de Russen met dit toestel hadden, was, dat het de in licentie gebouwde DC. 3's op alle lijnen van de AEROFLOT (Russische Staatsluchtvaartmaatschappij) zou gaan vervangen. Het vliegtuig is geheel in metaalbouw en heeft een onderstel met neuswiel. De bemanning bestaat uit vijf koppen en er is plaats voor 27 tot 32 passagiers. Achter in het toestel is een toilet. Er zijn weinig bizonderheden bekend over de lijnen, waarop het toestel werd ingezet. - Afmetingen : spanwijdte 31,70 m. ; lengte 21,31 m. ; hoogte 8,07 m. Gewicht : leeg 9000 Kgr. ; betalende lading 3000 Kgr.; totaal 17.250 Kgr. Prestaties : max.-snelheid 407 Km.-u. ; kruissnelheid 352 Km.-u.; vliegbereik met 57 passagiers is 2.000 Km.

ILYUSHIN IL-18. — Dit is een der laatste nieuwe Russische vliegtuigen in de klasse der viermotorige. Het toestel vertoont enige gelijkenis (en werd aanvankelijk verwarmd) met de Tupolev Tu 70. De IL-18 verscheen voor het eerst in het openbaar op de Tushino-luchthaven bij Moskou op 18 Augustus 1948. Men veronderstelt, dat het toestel een vergrote uitvoering van de hierboven beschreven IL-12 is. De vier motoren zijn ASH-82 dubbel stermotoren. Er is plaats voor 60 passagiers en een bemanning van 6 koppen. - Afmetingen : spanwijdte 39,35 m. ; lengte 30,50 m. Geen gewichtsopgave beschikbaar. Prestaties : maximum snelheid 485 Km.-u. ; kruissnelheid 270 Km.-u. Vliegbereik 2500 Km.

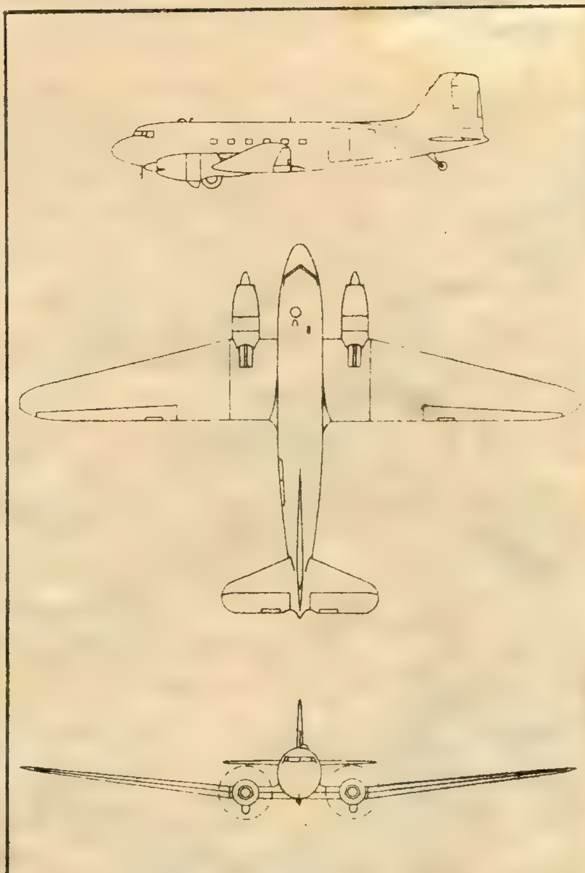
MIKOYAN - GUREVICH MIG-9. — Een eenpersoons-jager met twee straaleenheden. Driewiel neusonderstel. De twee straaleenheden bevinden zich onder de romp, met inlaten in de neus. Deze eenheden zijn waarschijnlijk een ontwikkeling van een of andere Duitse straalmotor. De bewapening moet bestaan uit twee 12,7 mm. MG en een 30 mm. boordkanon. - Spanwijdte 12,33 m. Lengte 10,85 m. Maximum snelheid 965 Km.-u.

LAVOCHKIN LA - 7. — Eenpersoons-jager met een 1850 P.K. sterke ASH - 82 stermotoren. Intrekbaar onderstel. Gemengd hout en metaalbouw. De bewapening bestaat uit twee 20 mm. kanonnen boven de motor en twee 12,7 mm. Beresin-MG in de vleugel-wortels. Bommen kunnen onder de vleugel opgehangen worden. Een 37 mm. kanon kan onder de motor gemonteerd worden. Het toestel is o. m. in dienst bij de Tsjechische luchtmacht. - Afmetingen : spanwijdte 9,80 m.; lengte 8,70 m.; hoogte 2,54 m. Gewichten : leeg 2800 Kgr. Totaal 3401 Kgr. Prestaties : maximum-snelheid 600 Km.-u. ; kruissnelheid 450 Km.-u. ; vliegbereik 750 Km. **(Wordt voortgezet).**

Eric de Noorman 7310. — 1) Wij weten natuurlijk ook niet, welke boeken de winkel, die jij noemt, in voorraad heeft. Schrijf zelf even rechtstreeks naar die zaak en doe het gerust in het Nederlands. - 2) De gegevens die jij me vraagt aangaande de Belgische luchtmacht, zijn niet voor publicatie beschikbaar. Wel mogen we je vertellen, dat onze luchtmacht o. m. volgende toestellen in dienst heeft : Gloster Meteor, V. S. Spitfire, N. A. Harvard, Miles Master, D. H. Tiger Moth, A. Oxford, Avro 19, enz. - 3) Luchtvaartboeken vind je in alle grote boekhandels. Bedoel je andere dan algemene, dus de zogenaamde vakliteratuur, dan kun je beter eens schrijven aan of gaan neuzen bij een boekhandel die zich in technische werken specialiseert.

ONS MAATSCHETSENHOEKJE

DOUGLAS MAMBA DAKOTA

In deze versie van de Dakota werden de gebruikelijke zuigermotoren vervangen door twee Mamba turbo-motoren, die elk 1475 P. K. ontwikkelen. Voordelen zijn o. a. groter vermogen tegenover lager gewicht. - Spanwijdte 28,90 m. Lengte 19,63 m. Totaal gewicht 12.100 Kgr. Kruissnelheid 362 Km.-u. Passagiers 28.

(Maatschets Copyright Aeronautics.)

KAATJE EN HAAR

KAATJE was een leuk dorpsmeisje. Zij had golvend korenblond haar en azuurblauwe ogen. Het was een lust voor 't oog om haar 's Zondags naar de kerk te zien gaan in haar schilderachtige klederdracht en... op haar Zondagse klompjes!

Meer dan eens hoorde zij achter haar rug fluisteren : « Wat is Kaatje toch mooi ! » En als er feest was in het dorp, dan was het dubbel feest als iemand het geluk had om met Kaatje te mogen dansen. Op school behoorde Kaatje tot een van de beste leerlingen. Zij had veel moeite met de Franse taal, maar toch behoorde zij telkens tot de eersten van de klas.

— — —

De vacantie was nu bijna voorbij en Kaatje zou voor een tijdje haar intrek gaan nemen bij een vriendin van haar moeder om zich verder te bekwamen in de Franse taal.

Kaatje pakte haar koffers in en voor de eerste keer in haar leven droeg zij een mantelpakje, een hoed en... schoenen!

Eindelijk was dan de dag van het vertrek aangebroken. Kaatje nam afscheid van haar vele vriendinnetjes, die niet uitgekeken kwamen op de stadse kleren van het meisje.

Maar niemand wist, dat Kaatje ergens diep in haar koffer, de kleine klompjes had weggeborgen. Zelfs haar beste vriendinnen wisten het niet!

Na een lange en vermoeiende reis kwam Kaatje eindelijk in de grote stad aan. Zij stond in bewondering voor de prachtige winkelramen en vooral in de avonduren leek de stad wel een kleurig sprookje. Toch was er iets waaraan zij maar niet kon wennen. Dat waren haar akelige schoenen. Oh ! Die vervelende, knellende dingen ! Zij kon 's avonds, als zij alleen in haar kamertje was, nooit aan de verleiding weerstaan om de grote koffer open te maken en haar geliefkoosde klompjes voor de dag te halen. Dan schoof zij ze voorzichtig aan haar bezeerde voeten en dan zuchtte zij van opluchting ! Wat is het toch een genot om klompen te mogen dragen ! Ik kan geen schoenen meer zien ! Dat is een voortdurende kruisweg ! Voor de mensen in de stad bestaat maar één leuze : « Mooi zijn, doet pijn ! » Waarom dragen ze in de stad geen sierklompjes ? Dat is bovendien niet zo duur als schoenen en de rijke mensen kunnen eventueel hun klompen met juwelen opsieren.

Toen ging zij voor de spiegel staan. Neen, zei ze ; ik zie er nog niet zo kwaad uit ! Het valt best mee ! Mijn satijnen jurk staat nog niet zo slecht bij mijn kleine klompen. Als ik de riempjes eens met een rose strikje opsmuk, dan kan het er goed mee door !

« Wat zijn het bij ons op het platteland toch practische mensen ! Bij ons verandert de mode nooit. Ik draag dezelfde kleren als moeder en moeder draagt wat grootmoeder heeft gedragen ! Dan spreek ik nog niet eens over onze prachtige kanten mutsjes ! Dat zijn echte juweeltjes in vergelijking met die opzichtige hoeden in de stad ! »

Toen deed Kaatje haar Zondagse klompjes weer uit en borg ze weer op, diep in haar koffer.

Inmiddels waren enkele maanden verstreken. Op zekere dag was Kaatje een beetje zenuwachtig, want de vriendin van haar moeder gaf een klein dansavondje.

Kaatje hield niet erg van dat soort ontspanning. Zij had dat al vaker meegemaakt. Telkens als men haar voor een dans kwam vragen, weigerde zij beleefd onder voorwendsel, dat zij niet kon dansen. De jonge meisjes, die naast haar zaten, fluis-

ZONDAGSE KLOMPJES

terden dan stilletjes onder elkaar : « Zij kan niet dansen want bij haar in het dorp dragen zij klompen in plaats van schoenen ! »

Kaatje hoorde dat gefluister. Zij werd verlegen en 's avonds lag zij lang in haar bedje te huilen.

— — —

Eindelijk was dan de lang gevreesde dag aangebroken en 's avonds zou het feest beginnen. Kaatje vormde natuurlijk het middelpunt van de belangstelling en nog nooit was zij zo mooi geweest in haar hemelsblauwe jurk en met het toefje vergeet-mij-nietjes in het blonde haar.

Haar gezichtje had nog steeds die frisse gezonde kleur van het platteland en van de open lucht. Kaatje was om te stelen !

De gasten begonnen zich aan te dienen. Er werd gepraat en gelachen en na tafel begon het eigenlijke bal.

Kaatje werd natuurlijk direct gevraagd, maar ook nu weer weigerde zij onder voorwendsel, dat zij niet kon dansen.

Achter haar rug werd gefluisterd : « Zij kan niet dansen want bij haar in het dorp dragen de meisjes klompen ! »

Dàt was het ogenblik waarop Kaatje had gewacht. Zij was nu niet meer verlegen, maar stond op alsof ze ergens iets wilde gaan halen. Zij vloog met twee treden tegelijk de trap op naar haar kamer. Vlug haalde zij de klompjes uit het koffer en ging weer naar beneden. Voor de deur van de danszaal deed zij haar schoenen uit en verwisselde ze tegen haar Zondagse klompjes. Zo kwam zij de zaal binnen.

Er was juist een dans afgelopen en Kaatje profiteerde van deze gelegenheid om naar het midden van de dansvloer te gaan.

Zij raapte haar moed bij elkaar en zei :

— Dames en Heren, ik zou graag een klompendans van bij ons uit de streek voor u willen dansen. En ogenblikkelijk begon zij haar klompendans en klapte de maat met haar handen.

Het gekletter van de klompjes op de dansvloer klonk als muziek in haar oren. Het was precies alsof zij weer in haar eigen dorp danste en alsof zij de mensen weer hoorde roepen : « Bravo Kaatje ! Dans nog eens, Kaatje ! »

Het was doodstil in de zaal. Niemand durfde lachen, want Kaatje had een schitterende overwinning behaald.

De dans was afgelopen. Kaatje maakte een diepe buiging en vloog naar haar kamertje. Zij liet zich op een stoel vallen en begon hartstochtelijk te huilen. De ontroering had haar overweldigd Er werd aan de deur geklopt.

« Binnen », trilde haar stemmetje.

Een dame trad binnen en keek naar het betraande gezichtje van Kaatje.

— Waarom huil je toch, Kaatje ? Heel de zaal zit op je te wachten en nu kom ik je even vragen of je genegen bent om morgenmiddag te komen dansen in onze « Kunstkring » ten bate van de behoeftige kinderen van de stad. En als ik je kom vragen om te dansen, dan bedoel ik natuurlijk op je Zondagse klompjes !

Kaatje lachte door haar tranen heen en nam het aanbod dankbaar aan. Zij ging met de dame naar beneden en de gasten begroetten haar met een daverend applaus. Iedereen verdrong zich om het klompendanseresje en feliciteerde haar

Na het bal ging zij overgelukkig naar haar kamertje.

In haar beide handen droeg zij de Zondagse klompjes die zij nu niet meer diep in de koffer behoefde te verbergen.

H. DEMOLDER.

HUP ROBBEDOES —

DAT IS DOELVERDEDIGEN !

— Nu zullen we jou eens een fikse beurt geven, Fred ! Tot nog toe heb ik bij de training meer gelet op de anderen, maar nu zullen we jou als doelverdediger een kwartiertje aan de tand voelen. En dat gebeurt voortaan bij ieder oefenpartijtje.

Ja, rakkers, we gaán opnieuw voetballen ! De hele ploeg is weer bijeen... Er ontbreekt zelfs geen dopje aan de ingevette schoenen. De grasmat van het voetbalterrein is ook nog keurig : niet van die kale plekken overal, met voor en tussen de doelpalen gelegenheid voor modderbaden... Daarom kunnen we Fredje eens flink aan het werk zetten. We zullen, zo nodig, zijn stijl verbeteren en onze trouwe doelwachter op zijn fouten wijzen. Hij moet niet alleen een schot weten te houden, maar ook zich goed opstellen. En wat zijn dapper uitvallen betreft, moet hij die kunst weten te beoefenen, zonder dat zijn huid nog lang de sporen draagt van die schurende aanraking met de grond.

Onze beste schutters stellen zich voor de doelmond op en er wordt weldra verwoed op doel geknald. Schuivers (grondscherende schoten), op halve hoogte, schoten onder de deklat en in de hoeken, punten, effectballen... het wordt een spervuur.

« Fredje met zijn petje » spreidt zijn armen, zakt door een knie, springt hoog op, maar vangt steeds OOK DE HARDSTE KOGELS KLEMVAST EN TOCH SOEPEL IN ZIJN BEIDE HANDEN. Dan brengt hij MET EEN SNELLE BEWEGING diezelfde handen NAAR DE MAAGHOLTE om het leer aldus beter te beschermen tegen een mogelijke aanvaller, die nog een laatste kans wil wagen.

Waar moet hij als doelverdediger staan ? Niet op de doellijn maar ongeveer 25 tot 30 cm. er voor. Doet hij dit niet, dan kan het gebeuren, dat hij bij het opvangen van een bal op de doellijn een ongelukkige beweging maakt, waardoor de bal « zit » ! Natuurlijk is een of ander schot onze Fred wel eens te machtig. Maar juist omdat hij de kalmte zelf blijft, is het toch niet gemakkelijk onze doelverdediger te verschalken.

— Of we er nooit door komen !... jammert onze grappenmaker Flip. Wacht maar, mannetje ! We gaan uit een ander vatje tappen !

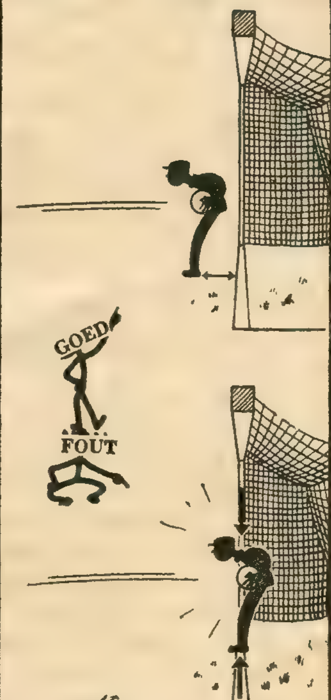
FRANK.

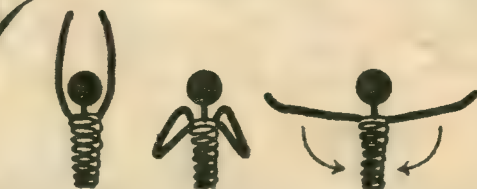

HEB JE DE BAL GESTOPT, DAN NAAR DE MAAGSTREEK BRENGEN.

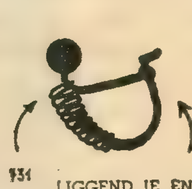

711 ARMEN OMHOOG, ONDERARMEN BUIGEN, ARMEN ZIJWAARTS STREKKEN, AFSLAAN. MOOI GELIJK ! BIJ BUIGING HANDEN OP DE SCHOUDERS. ZIE TEKENING.

721 TRAPPELEND DE KAMER ROND. — ALS OEFENING 629.

731 LIGGEND JE ENKELS PAKKEN. TERWIJL JE JE ENKELS VASTHOUDT, HET LICHAAM STREKKEN. ENKELS ZOVER MOGELIJK NAAR BENEDEN.

455 DE VLIEG EN DE SCHOOLJONGEN. — Doe met je rechterhand (linker) of je schrijft, terwijl de linker (rechter) het gebaar maakt van 'n vlieg weg te jagen. Alle 3 seconden.

ZWARTE MIEREN OP OORLOGSPAD

MISSCHIEN zou je een ontmoeting met een viervoeter uit de jungle niet erg op prijs stellen en dat is overigens zeer begrijpelijk. Je hoeft daarom nog niet verlegen te worden want als je bang bent voor wilde dieren, vergeet dan niet, dat zij op hun beurt ook niet altijd heer en meester zijn van hun gebied. Zo zijn zij bijvoorbeeld doodsbenauwd voor die kleine zwarte diertjes, die niet eens anderhalve centimeter lang zijn. Ik bedoel de tropische zwarte mieren!

Als de zwarte mieren op oorlogspad gaan, hou je dan gedekt! Want dan slaat iedereen op de vlucht. Dan is het algemeen alarm. Wilde dieren, kruipers en insecten, alles zoekt een veilig heenkomen.

EEN MIERENLEGER ZET ZICH IN BEWEGING

Ieder jaar tijdens het seizoen stelt het mierenleger zich in slagorde op om de kampongs en inlandse dorpen te overvallen. Oorlog voeren is niet alleen een zaak van grote mensen maar ook van de mieren en als zij tot de aanval overgaan, dan gebeurt dat in de volmaaktste orde en onder leiding van stafchefs en onderofficieren. Zodra de dag aanbreekt wordt de afmars geblazen. De nacht hebben zij doorgebracht aan de voet van een eeuwenoude boom. Met hun haakse pootjes hebben zij zich bijeengerold tot een grote stille bal met een doorsnede van bijna een meter. Zodra de zon boven de horizon uitkomt, komt de bal in beweging, valt uit elkaar en een leger van wel dertig meter zet zich in beweging. Naast de marcherende colonne patrouilleren de onderofficieren met gestrekte voelsprieten en opengesperde kaken.

De legertucht is voorbeeldig en er zijn practisch geen uitvallers, want boven hun hoofden cirkelt de vijandelijke luchtmacht, in dit geval de mierenvogels, die deze achterblijvers netjes oppikken.

ER ZIJN ZELFS BRANCARDIERS

Tegen etenstijd verlaten de verkenners de aaneengesloten gelederen en gaan op zoek naar voedsel. Velen schieten hier het leven bij in, maar weer anderen komen min of meer gewond terug naar de troep en geven aanwijzingen dat daar of ginds een boom ligt bedekt met rupsen. Als een van de verkenners zwaar gewond is, laten wij veronderstellen, dat hij drie van de zes poten mist en dat hij van de twee voelsprieten nog maar een halve bezit, de voelsprieten doen dienst als reuk en tastorgaan, dan komen ogenblikkelijk de brancardiers in actie. Met hun onderkaken vormen zij een soort draagbaar en de zwaargewonde wordt naar het hoofdkwartier vervoerd.

Heeft echter de gewonde verkenner een nest horzels ontdekt, dan leidt hij de troep naar het nest. Hij geeft de nodige aanwijzingen en bekommert zich niet om zijn vele verwondingen.

Tijdens de tocht naar het onbekende groeit het leger steeds aan want nieuwe troepen sluiten zich aan en weldra is het een massaal leger. Duizenden en duizenden pootjes trappelen door het woud alsof een zware regen op de bladeren valt.

Niets kan de mierenoptocht weerhouden. Ligt ergens een boa op een boomtak te slapen nadat zij een wild zwijntje heeft verorbert, dan klimt het leger de boom in, bijt de slang de ogen uit en alles wordt tot de laatste kruimel opgepeuzeld.

Zij kennen maar EEN gevaarlijke vijand: DE MIERENETER

De miereneter is de meest gevreesde vijand van het mierenleger. De miereneter heeft een lange snuit en een kleverige tong. Telkens als hij zijn tong uitslaat, doet hij honderden mieren in zijn maag verdwijnen.

Zodra de miereneter verschijnt, zwenkt de colonne af naar een rivier. Zij vormt wederom een ontzaglijke bal. De werkmieren, de kleintjes en de provianddragers verdwijnen in de bal en plof... de bal rolt in de stroom nadat de achterhoede de laatste ingang heeft dichtgestopt.

Zodra het gevaar geweken is werkt de levende bal zich naar de kant, klimt de berm op en vervolgt de tocht met dezelfde tucht als voorheen.

DE AANVAL

De inlanders slaan ogenblikkelijk op de vlucht als de komst van een mierenleger wordt aangekondigd.

Het mierenleger splitst zich in verschillende colonnes en gaat tot de aanval over. Alle hutten worden bestormd en heel het dorp wordt kaalgevreten. Niets blijft gespaard onder hun vreetgrage tanden.

Er bestaat slechts één afweermiddel tegen een mierenleger: hiervoor is het nodig, dat zij naar een bepaalde plaats worden gelokt en dan nog wel naar een goed afgesloten ruimte. Vervolgens verplicht men de mieren op de een of andere wijze om deze afgebakende plaats te verlaten en dat doen zij weer in volstrekte marsorde. Dan gaat het erom om het mierenleger met petroleum te overgieten en de colonne in brand te steken.

Een mierenleger kan soms zo'n grote afmetingen hebben en hun organisatie-instinct is dikwijls zo groot, dat een hele dag met de vernietiging gemoeid is en dan nog hebben zij al heel wat verwoestingen aangericht.

M. M.

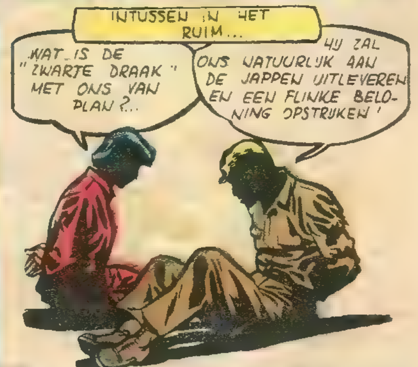
De Zwarte Draak

Het vrachtschip waarmee onze vrienden vervoerd worden werd door piraten overvallen. Ze worden op een jonk overgebracht. Een storm breekt los.

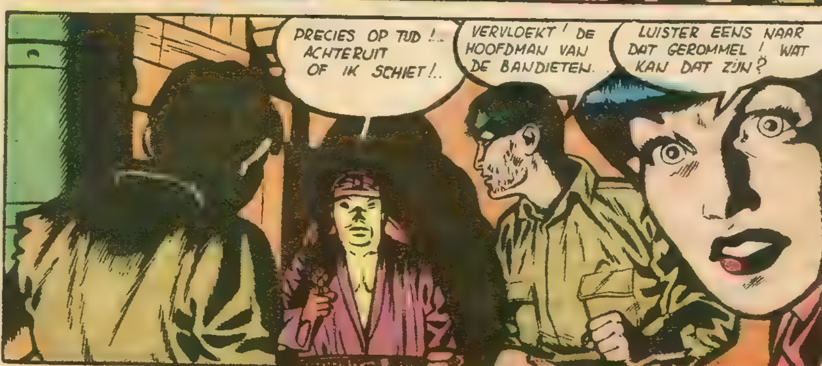

OP HETZELFDE OGENBLIK.
HOOR JE DIE DOFFE SLAGEN IN HET RUIM?.. NEEM HET ROER OVER ! IK GA EENS NAAR DE LADING KIJKEN!..

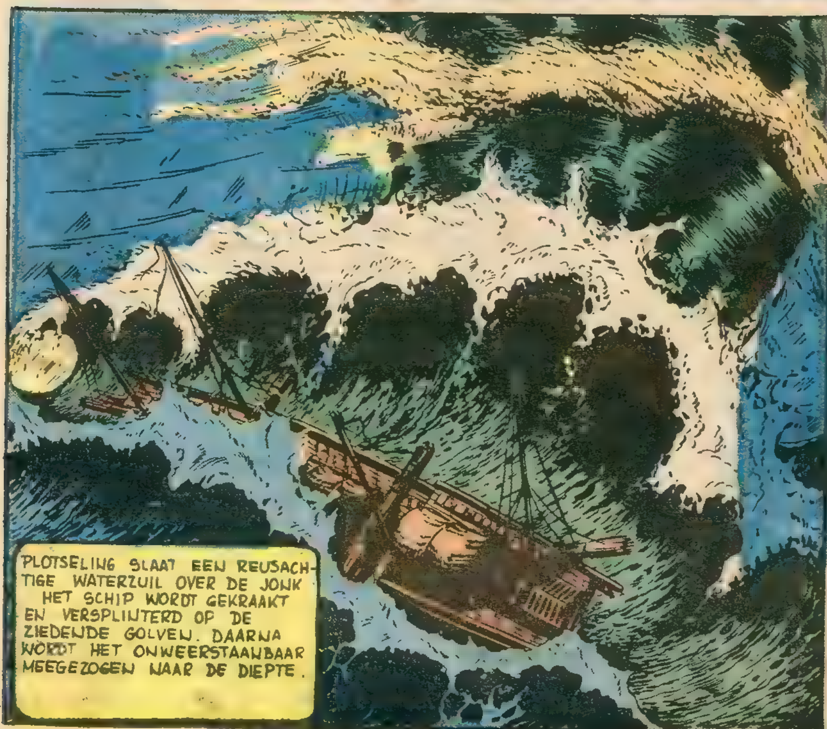

IK, EEN PIRAAT ... MAAR GOED CHINEES ZIJN.. IK U NIET UITLEVEREN AAN JAPPEN !... U VRIJ ZIJN EN VLUCHTEN !..
JE BENT EEN BONDGENOOT DAT ZAL IK NIET GAUW VERGETEN !..
VLUCHTEN IN ZO'N STORM ?...

PLOTSELING VALT EEN SCHOT.
AAAAAA !!!

PRECIES OP TIJD !.. ACHTERUIT OF IK SCHIET !..
VERVLOEKT ! DE HOOFDMAN VAN DE BANDIETEN.
LUISTER EENS NAAR DAT GEROMMEL ! WAT KAN DAT ZIJN?

BUITEN WOEDT DE ORKAAN IN VOLLE HEVIGHEID PLOTSELING STIJGT AAN DE HORIZON EEN WATERSLURF OMHOOG, EN NADERT MET ONTZAGLIJKE SNELHEID IN DE RICHTING VAN DE JONK.

EEN WATERHOOS !.. WIJ GAAN NAAR DE KELDER !..
WIJ WORDEN WEGGEVEEGD !
J. 273

PLOTSELING SLAAT EEN REUSACHTIGE WATERZUIL OVER DE JONK HET SCHIP WORDT GEKRAAKT EN VERSPLINTERD OP DE ZIEDENDE GOLVEN. DAARNA WORDT HET ONWEERSTAANBAAR MEEGEZOGEN NAAR DE DIEPTE.

DE WATERHOOS RAAST VERDER. HET GEVAAR IS VOORBIJ DAAR WAAR ENKELE OGENBLIKKEN GELEDEN EEN SCHIP MET LADING EN BEMANNING TEGEN DE LOSGESLAGEN ELEMENTEN VOCHT, DRIJVEN NU DE OVERBLIJFSELEN WEERLOOS ROND. IS DE BAAI VAN ALONG HET ZEEMANSGRAF GEWORDEN VAN BUCK DANNY EN ZIJN MANNEN ? HEBBEN DE GOLVEN ZICH VOOR EEUWIG ONTFERMD OVER DE PLANNEN DIE IN SOE-SJOW VERWACHT WERDEN
JULLIE KUNNEN HET LEZEN IN
AANVAL OP BIRMA.
J-273

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen). De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1.20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 7 December tot einde Maart :

VOOR NEDERLAND : Fl. 4.25.

VOOR BELGIE : Fr. 68.

Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentie-dienst.

Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Niet praten, maar doen ! Onmiddellijk planten, om zoveel mogelijk rakkers in de knollentuin te persen !
Voorop een beschrijvingsknolletje van **KUNO TROUW**, die P. K. in een vorige knollentuin naar St-Niklaas deed verhuizen (je begrijpt, waar P. K. aan denkt !), maar die als rasechte sinjoor in **Antwerpen thuishoort !** Goed werk, al wordt er nog in geworsteld.

VLAAMSE KERMIS

Die middag werden met hels lawaai en in eindeloze warboel de eerste kramen ineen geklopt : schreeuwende kleuren, geplekt tegen de verliggende blauwe einder.
Tegen de avond is het spel klaar. Een oude wankele pick-up begint te ratelen en plots is het plein één sprookjesland van flitsende ballonnetjes en bonte lampions. Een orkaan van stemmen vult de lucht. De zeurdeuntjes van het rammelend platentuig warrelen door de zomeravond, kreupelen over de hoofden der drukdoende menigte en stoten kapot tegen de wankele kramen en donkere huizen op de achtergrond. 't Is rosse maan vanavond.
Plots houdt de fono op met draaien en jonge, zachte klanken wellen op door de avond. Twee meisjes in boerinnetjesdracht zingen Vlaamse heemliedekens : « Als Moeder zong... Boerenkermis... Lied van mijn land... ». De ziel van een volk zingt. Ongekende stemming daalt over de massa. Het is iets als erge vreugde... maar het is zeer ver. Weemoed, heimwee ? De boerenmeisjes zwijgen, maar de droom leeft voort.
Ruw en bars met een ruk zetten de plaatjes opnieuw in. De betovering is gebroken. Weer doet iedereen druk en de lucht hangt vol geur van wafels en smoutebollen...

KUNO TROUW uit **Antwerpen.**

Ook de **KLIMMENDE TIJGER** uit **Rumst** maakte een wandeling, zij het bij beter weer dan tegenwoordig ! Je maakt tegelijk een slippertje, Jules, daar met die planeet ! Het wordt je van harte vergeven.

AVONDWANDELING

« Het is een klare dag geweest, » denk ik bij mezelf, « 't zal nog wel een tijdje licht blijven. Ik kan gerust verder wandelen.
Plots hoor ik een licht gebrom in de lucht. Vlak boven mij bemerk ik een blinkend jachtvliegtuigje, dat moeizaam een reusachtig spandoek voortsleurt.
Intussen ben ik stil blijven staan. Ik kijk naar de lucht...
Onwillekeurig ril ik. Nooit had ik kunnen dromen, dat de aether zo prachtig was !
De hemelkoepel is puur lichtblauw. Ik kan geen enkel wolkje ontdekken. In het westen is de lucht oranje. Dit gaat geleidelijk over naar groen, wit om opnieuw blauw te worden. De peper-gele zon jaagt wanhopig haar laatste, hevige schichten in het rond te fel nog om er naar te kijken.
Links van mij ligt de Rupel en rechts zuigt een reusachtige steenbakkerijschoorsteen.
Het water van de rivier rimpelt zacht en ik bemerk een gele streep, midden door de golfjes, ginds tegen de draai. Het lijkt wel een schijnwerper, die z'n stralen door de golven te stuwen tracht. De zon...
De donkerblauwe rook van de schoorsteen schuift langs het hemellichaam en daarmee is ze voor een tijdje verdwenen.
Even later schuift zij achter de spitse kerktoren van T. Ik stel vast, dat zij dus daalt en naar rechts afwijkt. Nu kan ik met alle gemak naar de bloedrood geworden, wel viermaal zo grote zon staren.
Ik begin te dromen... Het is dus een planeet, die om de aarde draait, en niet een geel gat, een mooie, gele ronde opening in een reusachtige koepel, zoals mijn vroegere indruk was.
Wat is het fijn, naar zo iets moois te kijken ! Mijn hart begint plotseling te popelen van vreugde en mijn gezicht straalt. Ik voel me een ogenblik werkelijk de gelukkigste jongen van de wereld.
Als ik weer opkijk, is meteen alle vreugde en zaligheid van mijn lichaam geschud. Ik werp een laatste blik naar het Westen. Niets meer dan een vage, rosse schijn...

DE KLIMMENDE TIJGER
26.182 uit **Rumst.**

JAN BREYDEL uit **Oostende** knolt een binnenhuisje, dat wel lezenswaard is.

ZATERDAG

Zaterdag is bij ons de dag van heerlijkheid. Alles blinkt dan weer als een spiegel en om zeven uur gaan wij in het bad.
Eerst komt ons klein Jantje aan de beurt : een guitig manneke met blauwe kijkers, dat o zo graag snoept. Moeder schrobt hem flink, maar Janneman vindt het leuk om in het water te platsen.
Dan is het de beurt van Kareltje : een pagadder met ravenzwart haar en ook blauwe ogen.
Als de pret gedaan is mogen Jantje en Kareltje in hun hanssop op vaders knie zitten. Vader heeft dan geen kans om een smakelijk pijpje te roken. Hij moet vertellen van « Vadertje Brombeer ».
Intussen is Moeder klaar met de anderen.

Schoolportret van P. K. door ROBBEDOES uit Heist aan Zee.

— Kom, kinderen, naar bed ! 't Is tijd. Dan vragen en krijgen we een kruiske en... we vertrekken naar dromenland.

JAN BREYDEL
uit **Oostende.**

TIJL uit **Wontergem** geeft op zijn beurt onze P. K. een Zaterdagse beurt. Dat moet al een tijd geleden zijn, want P. K. gebruikt beslist geen andere sterke drank dan sterke koffie !

PIET KWABBERNOOT DRINKT EEN PILSKE

— Hé, wie we dáár hebben, roept Jan Hazelnoot. Die goeie, ouwe Piet ! En met een serieus gezicht nog wel ! Ik zou geld geven om je te zien, jong !...

Piet deed zijn best om zijn mond tot een vriendelijke glimlach te plooien, doch wenste Jan heimelijk mijlen ver weg. Maar ja, hoe kon die Jan ook weten, dat hij — P. K. — van plan was nog eens te proberen een atoom te splitsen !...

— Daar gaan we er eentje op pakken ! bralde Jan, die niet meer zo nuchter leek. « Ho ho, dacht Kwabber, ik mag mijn geest niet laten benevelen... Maar als ik meedrink, drinkt Jan zeker minder. Dat is dan meteen een goed werk !...

Zo smoorde Piet de stem van zijn geweten. Daarbij had hij grote dorst en één pintje kon toch geen kwaad en zou hem vast niet zijn haar doen verliezen...

Gezwind stapten de twee kameraden « De Nieuwe Ster » binnen, namen plaats aan een tafeltje en...

— Twee pils, bestelde Jan kordaat.

« Dat zal straffe koffie zijn », peinsde Piet, maar hij durfde niet weigeren ! « Was 't maar koffie », zuchtte onze kandidaat-geheelonthouder.

Toen kreeg Hazelnoot het voetbalspel in 't oog.

— Zeg Pietje, daar gaan we het eens mee proberen, hé ?...

Piet protesteerd zwakjes, maar Jan kent zijn zwak voor voetbal en roemt Piet's enorme kwaliteiten als ex-Beerschotter. Dat is genoeg om P. K. in vuur en vlam te zetten...

In volle hevigheid woedt de strijd. De stand is 4—4. De techniek van Piet en de kordaatheid van zijn tegenspeler wegen tegen elkaar op. Wie zal het halen ? Daar plaatst Jan 's middenvoor een kei van een schot en Piet's doelman is een onderdeel van een sekonde te laat ! Piet wil weer de gelijkmaker, geeft een achterwaardse pas maar werpt daarbij de bal in eigen net !

Om razend te worden ! Wat ? Het moeten afleggen tegen die krabber, die wat voetbalkennis betreft, niet tot zijn enkels reikt ?...

— Bazin, ik heb dorst. Vul de glazen nog eens, commandeert onze held.

Hij gaf meteen zijn plan, die avond nog een atoom te splitsen, maar op.

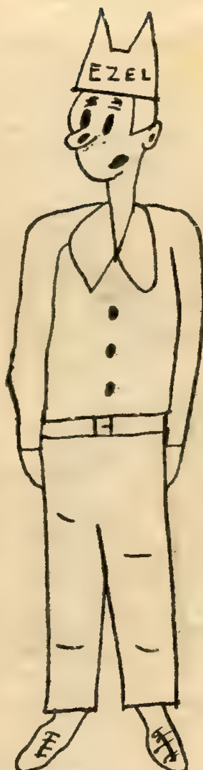
Na tien partijtjes hadden ze ieder vijf overwinningen behaald. En met ieder reeds een pot bier méér dan partijtjes door hun keelgat, waren ze het roerend eens, een herkansing te spelen... Niet om wie er moest betalen, maar om 't meesterschap !

Piet liet zich die keer niet kloppen en zwalpte als glorierijk overwinnaar naar moeders pappot. Helaas met een opstandige maag, een beneveld verstand en een platte beurs.

Toen Piet de volgende dag met bloeddoorlopen slaapogen de knollentuin binnenzwijmelde, precies een half uur te laat, heeft hij van pure schrik om de uitbrander Sjarels pijp gietend uitgedoofd...

TIJL uit **Wontergem.**

Een eervolle vermelding voor zijn P.K.-knol verdient **SUPERMAN** uit **Arendonk.** Als Sjarel nog een plaatsje vindt, krijgt je getekende P. K. zijn beurt, André. Niet jouw, niet mijn, maar Sjarel's wil is wet ! Eervolle vermelding ook voor het lachkruid en de natuurkundeles van **DE VINK** uit **Ronse.**

Zo zag SUPERMAN uit Arendonk onze P. K. op school in de hoek staan...

Twee helden van Walt Disney, zoals TARZAN uit Zandvliet hen natekende.

Aan de hand van P. K. is de overgang naar het dichterknollenperk maar één stap. Arme Kwabber ! **TIEB NABBERKWOOT** uit **Haarlem** zet hem letterlijk en figuurlijk in het zonnetje !

P. K. VIST !«

Piet Kwabbernoot
was in de sloot
bij 't gekkenhuis aan 't vissen.
Hij zat er al voor dag en dauw,
maar kreeg geen beet : geen kabeljauw
of brasem liet zich klissen !

Op 't middaguur,
een zon als vuur
zijn huid en haar verschroeide.
Een gek zat schrijlings op de muur,
hij keek naar Piet meer dan een uur
en zijn bewondering groeide !

— Ik vis !... schreeuwt Piet,
zie je dat niet ?!...
De gek krabt in zijn haren.
« Wat malle klant, die Kwabbernoot,
denkt hij, « daar aan die afvoersloot
zo'n kale, halve gare ! »

Toen d'avond viel
en Piet zijn stiel
voorgoed moest laten schieten,
wenkt hem de gek met breed gebaar :
— Kom Kwab, en laat je hengel maar !
Hier zitten ZULKE PIETEN !

TIEP NABBERKWOOT
uit **Haarlem.**

Een rakkeresje, dat twee merkwaardige dichtknolletjes ter planting biedt. Na een tijdje zwijgens — het kenmerk van alle dichters, die deze naam verdienen — komt **WOUTERTJE PIETERSE** uit **Antwerpen** met twee knolletjes aandragen, het eerste van Dec. '49 en het tweede van Oct. '50. En er is vooruitgang, hoor ! Het tweede is het beste. Goed werk, Henriëtte !

REGENWEER

Druppel na druppel
Valt pletsend neer.
De wereld lijkt leeg...
't Is troosteloos weer.
De wolken gaan traag
en moeizaam voorbij.
'k Zie alles vaag
en vèr is 't mij...
'k Ben slaperig, loom
Als in een droom.
Het is daarbuiten
nat en kil,
Dat 'k er van ril
achter de ruiten.
De lucht is vaal,
Als walm, dik-grijs.
En ik ben helemaal van de wijs..

WOUTERTJE PIETERSE
uit **Antwerpe .**

HERFST

Haar afgevallen blaren
ruikt de lucht.
't Is stil - en 'k hoor slechts het gerucht
Van de met mist bedropen bomen.
De druppels vallen
één voor één
In 't klammig gras,
En rijen zich aaneen
Als een collier van paarlen...
De rose blâren liggen
in de vuile goot
verdord - te wachten op een vroege dood.
En huivrend langs het mistig bos,
De mensen met chrisanthen gaan.
Die straks op stille graven staan ..
— Het is bijna November.
Een late vogel kript
ineens heel hard.
Zwijgt plots - de bomen blinkend zwart
Wenen nog kille tranen.
Minuten lijken uren —
De zomer is voorbij - voorbij.
En lang zal nog de winter duren !

WOUTERTJE PIETERSE
uit **Antwerpe.**

KUNO TROUW ziet hier nog een van zijn versknolletjes geplaatst. Jammer dat « Uit goud gehouwen » ! Rijmdwang ! Voor «Vaarwel» een eervolle vermelding.

AVONDMIJMERING

Wanneer 't heelal donker wordt,
Zo bij de eerste sterren,
Als zacht het windje liggen gaat,
Dan droomt mijn ziel - heel verre

Wanneer de boer zijn paarden brengt
In 't duister van de stallen,
Als kindekens van 't spelen moe
Zijn lang in slaap gevallen..
Als God de moede wereld zalft
Met ruste na de arbeid,
Dan peilt mijn blik de duisternis
Dan zoekt mijn ziel naar goedheid.

En steeds keert weer hetzelfde beeld
Het huis in 't vlakke landschap,
Een kerkje, lieflijk tussen 't groen,
Een jeugd vol dart'le blijdschap.

En midden in die dartelheid
Staat kalm en blij een vrouwe,
Mijn moederke ! Haar ogen blauw,
Haar hart uit goud gehouwen.

KUNO TROUW
uit **Antwerpen**

JAN BREYDEL uit **Boom** sluit de rij met zijn versknol. Helemaal eigen werk, vraagt Piet ? Ik hoop het, want het staat er boven ! Eervolle vermelding voor je ander werk

BOERENKRIJG

Helden zijn degenen, die
door hun slim en sterk genie
enig goed aan 't land bewezen
en de dood noch 't graf niet vrezen.
Denken wij aan Kempenland :
Heldendaad naar boerentrant !
Helden die hun leven gaven
en wiens bloed de zandgrond laven
van hun dierbaar vaderland.
Laten wij die broederband
Aan ons allen 't voorbeeld geven :
Goed te doen en schoon te leven !

JAN BREYDEL uit **Boo..**

Voor hun tekenknollen verdienen een eervolle vermelding : **JEFKE 27.56.** uit **Oostende (?)** en **HEIVINK** uit **Bree** die onverpoosd zwoegen blijft. Liefst zeven knolletjes ! Probeer het eens met een opstelknol, Gerard ! Het moet lukken !

Met zijn uitgegoten pijp wijst Sjarel ons naar het hek. De pret is weeral voor een week gedaan. Goede moed, rakkers en rakkeresjes ! En schiet er na je huiswerk nog wat tijd over, dan tuinwerk ! Knalgroeten van Sjarel en Piet en daverende dito's van jullie opperplanter

SNUFFEL.

MAAR DE WOEDENDE MENIGTE BELET DE FRANSE SOLDENIERS DE LICHAMEN VAN JAN EN ZIJN VADER TE NADEREN

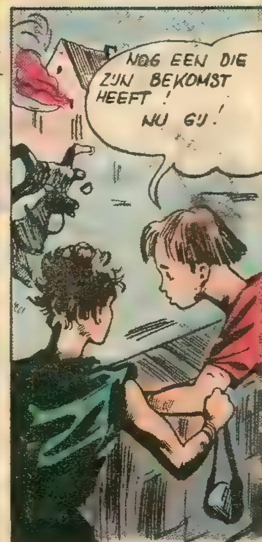

MAAR OP EEN WOORD VAN DE CHATILLON...

DE RUITERIJ CHARGEERT EN DE MOEDIGE POORTERS MOETEN VLUCHTEN VOOR DE FRANSEN, DIE HEN ACHTERNA ZETTEN EN ALLES TE VUUR EN TE ZWAARD ZETTEN...

NU BEREIKT DE LAFHEID DER LELIAARTS HAAR HOOGTEPUNT, ZO ZELFS, DAT ZE HELPERS WORDEN VAN DE FRANSEN...

de BLAUWE SPERWER

door SIRIUS

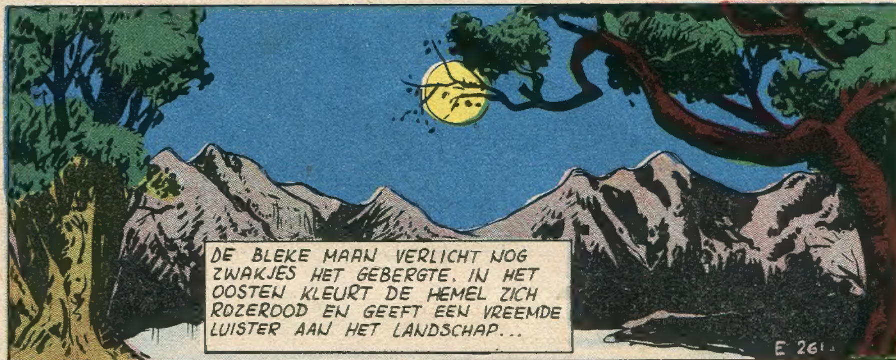
ERIK EN LARSEN VOLGEN HET SPOOR VAN HET SPOOK. HET IS NIEMAND ANDERS DAN JUAN MARAÑO, DIE IN EEN GROT VERDWENEN IS.

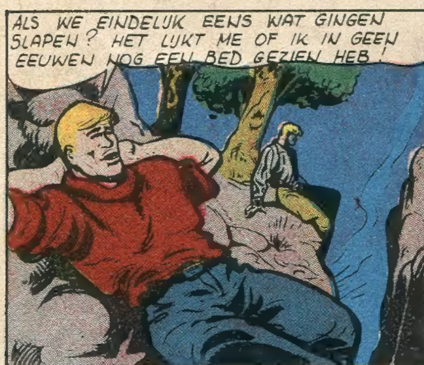
ONTMOETING

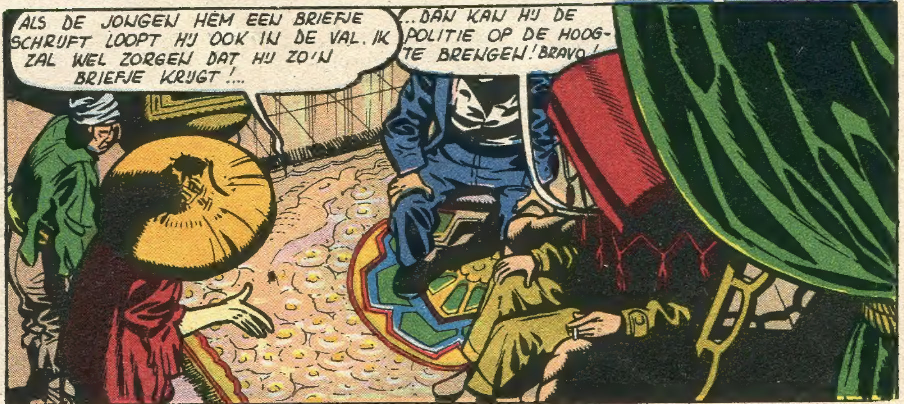

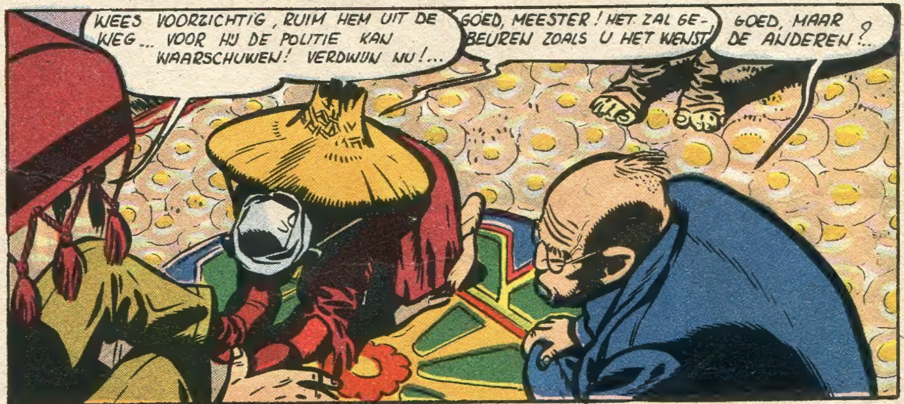

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING
PROFESSOR BOLS EN JEFKE WERDEN IN EEN HINDERLAAG GELOKT. EEN HANDLANGER BRENGT VERSLAG UIT EN TEVENS WORDEN PLANNEN GESMEED OM KORDAAT UIT DE WEG TE RUIMEN.

KORDAAT? DIE HEBBEN WE NIET GEZIEN!...
DOMOOR! NU ZAL HIJ OP ZIJN HOEDE ZIJN!

ALS DE JONGEN HEM EEN BRIEFJE SCHRIJFT LOOPT HIJ OOK IN DE VAL. IK ZAL WEL ZORGEN DAT HIJ ZO'N BRIEFJE KRIJGT!...
...DAN KAN HIJ DE POLITIE OP DE HOOGTE BRENGEN! BRAVO!

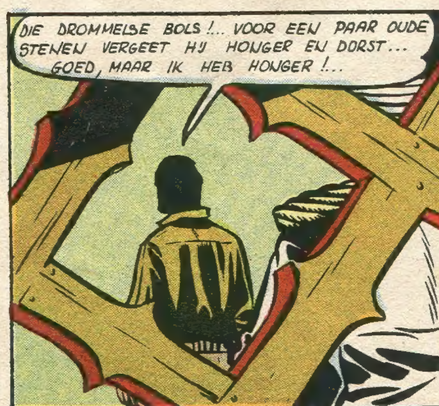

GENOEG!... KORDAAT IS EEN GEVAARLIJKE TEGENSTANDER!... WE MOETEN HEM HET-EEN UIT DE WEG RUIMEN!...JAMMER! IK HAD HEM GRAAG LEVEND IN HANDEN GEKREGEN!...

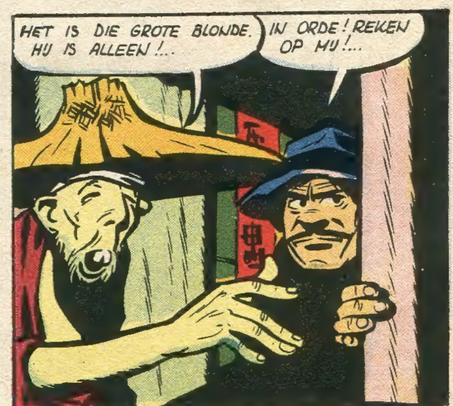

WEES VOORZICHTIG, RUIM HEM UIT DE WEG... VOOR HIJ DE POLITIE KAN WAARSCHUWEN! VERDWIJN NU!...
GOED, MEESTER! HET ZAL GEBEUREN ZOALS U HET WENST!
GOED, MAAR DE ANDEREN?...

DIE ZIJN VOOR VANAVOND!... MAAR IK GA HUN EERST GOEDE REIS WENSEN...

'S AVONDS TE BANGKOK...
WAAR BLIJVEN ZE TOCH?... ETENSTIJD IS AL VOORBIJ EN ZE ZIJN ER NOG NIET!...
MIJNHEER KORDAAT?...

PROFESSOR BOLS HEEFT GEZEGD VOOR HIJ WEGGING, DAT U MAAR ALLEEN MOEST ETEN, ALS HIJ NIET OP TIJD TERUG WAS... ZE KONDEN WEL EENS EEN BEETJE LATER UITBLIJVEN DAN AFGESPROKEN WAS...
DANK U...

DIE DROMMELSE BOLS!... VOOR EEN PAAR OUDE STENEN VERGEET HIJ HONGER EN DORST... GOED, MAAR IK HEB HONGER!...

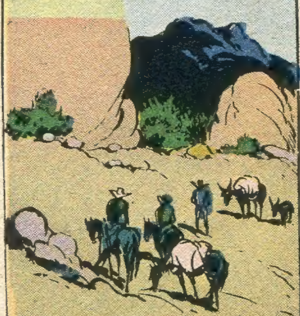

HET IS DIE GROTE BLONDE. HIJ IS ALLEEN!...
IN ORDE! REKEN OP MIJ!...

RED RYDER

by Fred Harman

KLEINE BEVER IS VERDWAALD IN DE WOESTIJN EN HEEFT EEN GOUDMIJN ONTDEKT. EEN STRUIKROVER PROBEERT OM DE JONGEN HET GEHEIM TE ONTRUKKEN

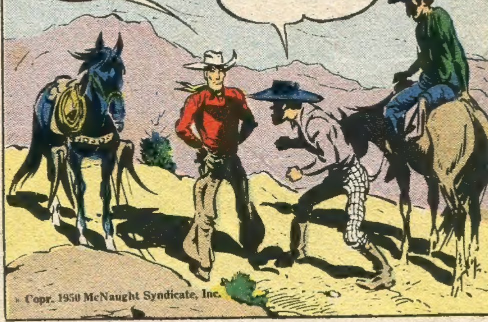
KWADE MAN MIJ OOK GEDOOD HEBBEN ALS IK PLAATS VAN GOUDMIJN ZEGGEN!

Hamster en Hamsteren

Telkens als in de kranten over oorlog wordt gesproken of geschreven, dan krijgen de huismoeders een soort hamsterwoede. Er worden inkopen gedaan en opgeslagen voor de komende slechte tijden. Waar komt nu het woord «hamsteren» vandaan? De hamster is een bruinachtig, kortstaartig knaagdier met een zwarte buik en twee wangzakken. De hamster komt hoofdzakelijk voor in Oost-Europa en in Zuid-Limburg. De hamster is een zorgzaam diertje. Op haar stille tochten vult zij haar wangzakken met veldvruchten en met graan, die zij als wintervoorraad in haar hol bijeenbrengt.

Als moeder dus gaat hamsteren, betekent dat, dat zij in stilte een voorraad levensmiddelen gaat aanleggen voor de komende slechte tijden. Als iedereen nu zou gaan hamsteren, dan ontstaat het grote gevaar, dat de regelmatige voedselvoorziening van het land in het gedrang komt. Want niet alle mensen beschikken over voldoende contanten om levensmiddelen te kopen. Het is een onsociaal verschijnsel. Wel kunnen wij van de hamster leren, dat zij een vlijtig en zorgzaam diertje is.

SURCOUF
DE KAPERSKONING

DE ENGELSEN ACHTERVOLGEN DE "CLARISSE". MAAR DEZE IS SNELLER. EINDELIJK BEGINT DE "CLARISSE" TERREIN TE VERLIEZEN EN SURCOUF NEEMT ZIJN TOEVLUCHT TOT EEN LIST

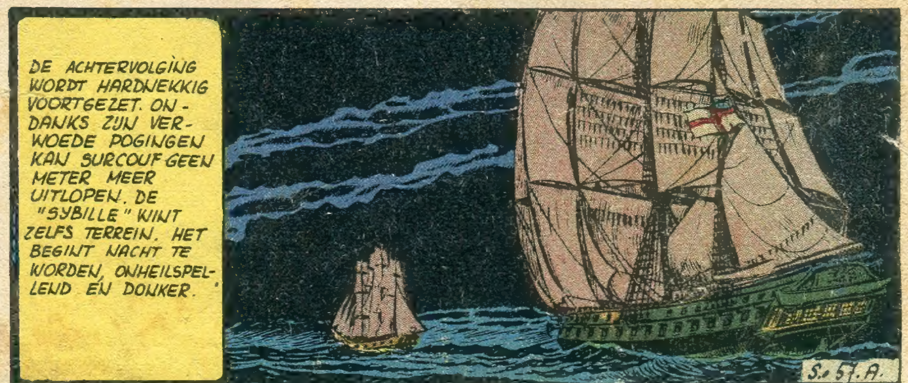

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.